

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 254 3r trimestre 2019

CAMINAR SOTA LA LLUM DE DÉU

*La teva paraula fa llum als meus passos,
és la claror que m'il·lumina el camí
(Salm 119, 105)*

Massa vegades ens envolten les tenebres, de cop i volta, quan semblava que el sol era alt al cel i que sota la seva claror caminàvem a la vida, aquest s'amaga, s'envolta d'una foscor terrible, que ens omple el cor de neguits i preocupacions. Com en el mateix transcórrer del temps, que sempre viatja de la claror del dia a la negror de la nit, els nostres camins poden ser ara segurs, però demà difícils d'assumir. I és en la foscor de la vida quan ens adonem de quant necessitem la llum!

Igual que la sequedat de l'estiu ens fa recordar la pluja de la primavera, o la fredor de l'hivern la calor del sol, de la mateixa forma és quan ens veiem immersos en la obscuritat que a percebem la necessitat que tenim de la llum, d'una llum veritable que ens doni les forces i la valentia necessària per travessar la vall tenebrosa, per deixar de caminar a les palpentes.

Ens diu el salmista que aquesta llum, la que veritablement necessitem, és la paraula de Déu, una paraula que són més que mots escrits, perquè constantment Déu parla de mil formes que ens sorprenden.

Déu parla en els seus actes creadors, que aixequen el sol pels matins i omplen el mar d'aigua clara; Déu parla en les notes d'una

peça musical, que transporta el nostre cor i fa transcendir la nostra nostre ànima. Déu diu en un petó, en una abraçada, en el so d'un mòbil que ens recorda que hi ha qui es preocupa per nosaltres. La seva paraula omple el silenci buit amb la mudesca del seu ventijol sua que ens inspira, una vegada i un altre, del seu alè de vida.

Per això, perquè Déu parla de mil maneres de diferents, és que hem de ser capaços d'obrir les oïdes del nostre cor per sentir-lo, i si malgrat la foscor segueix envoltant-nos, trobar l'espurna que necessitem per poder fer, encara que sigui, una passa més. No, la llum de Déu no fa desaparèixer ni la pena ni el dolor, però en ella sí que podem desfer el terrible nus que se'ns fa a la boca de l'estomac cada cop que, de cop i volta, el sol es nega a acompanyar-nos.

Empeltats en la paraula de Déu, una paraula que es diu en la vida del seu Fill, i en la de totes nosaltres, que es segueix repetint i de la que mai acaba el ressò, perquè en tot racó de món, fins i tot en les tenebres més terribles, aquelles de les que voldríem fugir, allà segueix sentint-se un t'estimo, jo sóc amb tu.

I és en aquesta presència regalada, que trobem de mil maneres diferents al nostre voltant, en la que Déu es concedeix com a llum per nosaltres; no abandonem la nostra ànima al neguit de la tristesa, obrim els ulls i mirem al nostre voltant, la llum hi és, malgrat és cert que de vegades ens costa veure-la, però hi és, i en el seu ser és que podem aixecar-nos i seguir caminant, confiats, no en la lletra, sinó en el dir constant de Déu, que és comunitat de conversa en mig de la seva creació.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)

c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Compte bancari: Triodos Bank IBAN : **ES42 1491 0001 2820 2713 0323**

CULTES 3r trimestre 2019

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICACIÓ</i>	<i>DIACONIA</i>	<i>MÚSICA</i>	<i>butlletí</i>
7/7/2019	Marta López	Eliseo Navarro Cristina Akamba	David Melenchon	Rubèn
14/7/2019	Judit Pallàs	Esther Rión Marta Freixes	Elies Cortès	Samuel
21/7/2019	Marta López	Pepita Sánchez Marta Huch	Robert Bailey	Caroli
28/7/2019	Marta López	Lluïsa Braña Anna Plantada	David Melenchon	Alícia
4/8/2019	Francesc Melenchon	Abel Garcia Joan Salvador		Daniel
11/8/2019	Àlex Pallàs	Lídia Guinot Elizabeth Cortès		Rubèn
18/8/2019	Narcís de Batlle	Eliseo Navarro Cristina Akamba		Samuel
25/8/2019	Samuel Fabra	Esther Rión Marta Freixes	Esther Raduà	Caroli
1/9/2019	Marta López	Pepita Sánchez Marta Huch	Robert Bailey	Alícia
8/9/2019	Marta López	Lluïsa Braña Anna Plantada	Esther Raduà	Daniel
15/9/2019	Marta López	Abel Garcia Joan Salvador	Elies Cortès	Rubèn
22/9/2019	Joel Cortès	Lídia Guinot Elizabeth Cortès	David Melenchon	Samuel
29/9/2019	Marta López	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Robert Bailey	Caroli

Dilluns **1** **juliol** **Gènesi 8, 18-22**

Els cicles de la natura ens han acompanyat durant tot el temps de la humanitat, aquest són cicles de contrastos que ens marquen els nostres ritmes, també els ritmes del descans. Descansem, meditem i si guem agraïts al Senyor perquè en la seva mà descansa la natura, que mai perd el seu ritme.

Dimarts **2** **juliol** **Èxode 5, 1-5**

La imatge del faraó és la del imperi que no vol donar descans al poble, perquè en el descans és quan ens adonem de l'opressió a la que som sotmesos. Mentre estem immersos en les rutines diàries no ens adonem de quina és la nostra situació, sota quina pressió vivíem les nostres vides. Déu demana tres dies, però aquest dies poden acabar sent l'inici d'un gran èxode, que ens porti fora del cercle d'opressió al que la societat que ens envolta vol portar-nos.

Dimecres **3** **juliol** **Èxode 16, 21-30**

La por a la manca, el temor a que no hi hagi un plat a taula, ... no és fàcil confiar en Déu quan solament depenem d'ell per el nostre aliment. En els temps que vivim hi ha masses persones que el seu dia de repòs s'ha convertit en perpetuo, aquest any 2013 hi ha cada dia més persones que solament poden confiar en Déu per menjar. Preguem per ells, perquè trobin feina, perquè el dia de descans torni a cobrar sentit a les seves vides, i no oblidem que Déu proveeix, sobre tot a través de les nostres mans.

Dijous **4** **juliol** **Èxode 20, 1-17**

En mig dels deu manaments, en mig del centre de la llei, trobem l'obligació del dia de repòs, una obligació universal; aquesta no és per els rics, aquesta no és per el homes, aquesta no és per aquell que té drets, el dia de repòs és per tots, des dels animals fins els esclaus, fins els estrangers que viuen entre nosaltres. No mataràs, no treballaràs el dia de repòs, una obligació és tan important com l'altre. I sobre tot, recorda que el teu descans i els d'aquells que t'envolten està dedicat a Déu.

Divendres 5 juliol Èxode 34, 29 – 35, 3

Moisès va baixar de la muntanya i el primer que li digué al poble és que havia de reposar, abans fins i tot de donar instruccions sobre el culte i el santuari, Moisès els hi recorda com és d'important el dissabte, el dia de descans. I és que el israelites eren un poble d'esclaus acostumats a treballar dia rere dia sense descans, sense temps ni per meditar ni per pregar. No deixem que la bogeria que ens envolta ens pertorbi l'enteniment, necessitem espais per dedicar-li a Déu, necessitem temps de descans.

Dissabte 6 juliol Mateu 12, 1-8

D'aquella llei que pretenia donar espais de reflexió i meditació per l'ésser humà, d'aquell dissabte que volia ser un dia dedicat a Déu, el fariseisme jueu n'havia fet una càrrega. Però Jesús tornar a donar sentit a allò que Déu volia, no és pas una qüestió de kilòmetres que pots caminar, no és pas un problema de si pots o no recollir espigues, la principal resposta és que mai cap llei està per sobre de la dignitat i la necessitat humana, cap llei pot fer mal a les persones perquè el Fill de l'Home és senyor del dissabte, i el Fill de l'Home estima la humanitat.

Diumenge 7 juliol Mateu 12, 9-13

En un intent de fer caure Jesús en un parany el fariseus li demanen que, tal i com a fet als camps, ara declari en mig de la sinagoga la seva nova visió del dia de repòs; però Jesús els hi demostra la seva pròpia hipocresia. Com és de fàcil enganyar-nos a nosaltres mateixos! Allò que volem fer obligatori no ens ho apliquem, allò que creiem inamovible ho canviem quan ens convé. Descansa aquest diumenge, lloa a Déu i prega, perquè en ell trobem la coherència per a les nostres vides.

Dilluns 8 juliol Levític 16, 29-32

La llei jueva prescriu un dia anual de gran repòs, un dia de purificació, que va més enllà dels dissabtes setmanals; al igual que nosaltres que un cop l'any fem les vacances llargues, de les que realment pots arribar purificat. Desconnectar, descansar, reposar per purificar-nos; és important rentar les nostres vides de tot allò que ens contamina, de les preses, de l'estrès, de tot allò que ens desconnecta de Déu. Preguem perquè el nostre repòs anual sigui una neteja de tot allò que ens oprimeix i ens esclavitzava.

Dimarts 9 juliol Levític 25, 1-7

Que la terra descansi! De igual manera que nosaltres, com a ésser humans, necessitem del repòs reparador, la terra també necessita un espai de pau, perquè en el seu descans es recupera per a poder tornar a ser productiva. És manament de Déu cuidar el nostre planeta, es voluntat divina que tota la creació pugui viure en harmonia. El nostre repòs anual pot portar-nos a paratges meravellosos, gaudim-los i cuidem-los, perquè l'amor de Déu per la nostra terra es manifesta en la seva bellesa.

Dimecres 10 juliol Deuteronomi 5, 12-14

En la reinterpretació que fa el Deuteronomi dels deu manaments, l'expansió de l'obligació del dia de repòs parla directament al cor de l'israelita: la opressió en la que has viscut no l'has d'aplicar a aquells que ara estan sota teu. És important que siguem capaços de trencar amb les pràctiques que el món que ens envolta imposa, no fem el mal del que hem sigut alliberats.

Dijous 11 juliol Josué 5, 10-15

Han acabat els dies del desert, el poble ha entrat a la terra de la promesa i el manà a deixat de caure, perquè ara la terra dóna fruit, les collites els alimenten. Però, encara que el sosteniment diari ha parat, la presència de Déu segueix entre ells. Quan acaba el temps de descansar de la feina, quan retornem al sembrar i segar, al plantar i recollir Déu ens segueix acompanyant, és temps de posar en practicar tot el que el Senyor ens ha manat al desert.

Divendres 12 juliol Isaïes 1, 10-20

El poble va créixer, es va afermar a la terra, van tindre reis i temple, és van fer grans i nombrosos, però tot allò que en el desert Déu els hi havia dit, tots els seus manaments van quedar buits de continguts, van convertir-se en rutines sense sentit. La mateixa opressió que ells havien viscut ara la permetien en els més febles del seu poble, quin sentit té el repòs alliberador si no hi ha justícia per l'orfe o la viuda? Complir la Paraula de Déu no és obeir els seus manaments, és canviar totalment la nostra manera de viure.

Dissabte 13 juliol Marc 1, 21-28

Un altre dissabte Jesús és a una sinagoga i allibera a un endimoniat; és curiós com en aquest cas no aixeca cap queixa la seva acció, ningú no diu que ha trencat la llei. El poble ha escoltat les seves paraules, han sentit la seva autoritat, una autoritat que no és com la que estan acostumats, però no només això, sinó que les seves paraules van acompanyades d'accions que els corroboren. Que cada paraula que diem sigui acompanyada d'allò que fem.

Diumenge 14 juliol Marc 6, 1-5

El dissabte era el dia d'escoltar la paraula, el dissabte era el dia de sentir Déu i aprendre del que deia, el dissabte estava consagrat al Senyor. Però l'actitud dels veïns de Jesús els impedeix de veure en les seves paraules la Paraula de Déu, veuen que té saviesa, veuen que fa miracles, però no poden veure més enllà, no poden entendre qui és. No deixem que en el nostre temps de repòs quan Déu ens pot parlar, no deixem que els nostre murs impedeixen que la seva Paraula en parli.

Dilluns 15 juliol Isaïes 14, 3-8

El repòs del poble i de la terra ve donat per l'aniquilació de l'opressor. Tornem a trobar aquesta relació tan estreta entre el descans i la llibertat. L'esclavatge no és deïxa gaudir del repòs, la opressió no ens permet de connectar amb Déu. La llibertat ve donada per el nostre Senyor una llibertat que ens concedeix reposar.

Dimarts 16 juliol Isaïes 30, 1-5

On busquem el repòs? D'on creiem que vindrà la llibertat? Fem aliances amb els que ens han oprimits, ens posem d'acord amb aquells que ens van fer esclaus. Déu és el que allibera, en ell hem de confiar. Les seguretats d'aquest món son vanes, solament Déu pot allibera l'ésser humà per a convertir-lo en veritable persona.

Dimecres 17 juliol Isaïes 56, 1-8

Aquella llei que el poble havia buidat de sentit, el manament del repòs, rep ara tot el seu compliment en els que viuen en la llibertat del Déu d'Israel. El descans s'omple de contingut quan allibera de l'opressió, quan transforma les nostres vides en instruments de Déu. Compartim el repòs amb els que ens envolten, donem-lis la llibertat que Déu ha concedit a la humanitat.

Dijous 18 juliol Isaïes 58, 13-14

En el dia de repòs demostrem que la nostra vida no es construeix en l'egoisme que predica la nostra societat, en el dia de repòs en oblidem de nosaltres mateixos, per a donar-nos al demés, per a donar-nos a Déu. Que cada dia de la nostra vida sigui de repòs, que cada instant que vivim sigui per oferir-nos als altres.

Divendres 19 juliol Ezequiel 20, 10-17

El Déu que allibera donà el dissabte, el dia de repòs, com a símbol del seu pacte, però el poble no vol pactar amb Déu. Ens es difícil, moltes vegades, confiar en allò que no veiem, reposar en allò que no podem palpar. Quin pacte és aquest que com a símbol té un dia de descans? Aquest és el pacte de la perpetua presència de Déu en mig del seu poble, i de la llibertat que se'ns ha concedit per servir-lo.

Dissabte 20 juliol Lluc 13, 10-17

La hipocresia del legalisme es basa en conformar les nostres vides, no pas guiades per les necessites de les persones, sinó per el compliment absurd de normes que no alliberen. Podem pensar que és ben cert que hi ha més dies que llonganisses, i que una senyora que portava divuit anys amb una malaltia no li costava esperar un dia més, però quan anava aquesta dona, o qualsevol malalt a trobar l'home de Déu que la guarís? En dissabte.

Diumenge 21 juliol Lluc 18, 9-14

Quina és la nostra actitud davant Déu? Fem mèrits o ens humiliem i reconeixem les nostres faltes? El compliment d'unes normes no ens fa més bons cristians, però el reconeixement de que hem rebut molt més del que mereixem ens atorga perdó.

Dilluns 22 juliol Amós 8, 4-7

El Senyor és qui vetlla per els desvalguts, Déu és qui s'ocupa dels oblidats de la terra. Complir la llei de Déu no és pas altre cosa que inspirar la nostra vida en el seu caràcter, en la seva manera de fer. Podem complir el dia de repòs, esperant que arribi l'endemà per tornar a fer les nostres vides, o podem complir-lo com si cada dia fos dia de repòs.

Dimarts 23 juliol Nehemies 9, 9-15

La memòria del poble d'Israel recorda dia a dia l'alliberació i la donació de la llei. En la sortida d'Egipte Déu fundà el poble, en la prescripció dels manaments Déu imprimí el seu nou caràcter. La memòria dels nostres dies ens recorda com Déu ha establert la seva presència en mig de les nostres vides, oferint-nos llibertat i una nova manera de viure. No oblidem, recordem i lloem.

Dimecres 24 juliol 2 Cròniques 36, 17-21

Acaba la història del poble de Déu amb una nova situació d'esclavatge, després de la conquesta de Babilònia el poble jueu mai no tornaria a ser lliure, fins ven entrat el segle XX. No és qüestió de lleis acomplertes o no, es qüestió de vides inspirades o no, per lo menys aquesta és la resposta que ens dona aquest text. I la terra reposà, reposà de tot el temps en que no la van deixar.

Dijous 25 juliol Salm 92

Acaben aquest mes de juliol amb el càntic del dissabte, donant gràcies a Déu per la seva salvació, per la seva cura en cada instant de la nostra vida. Donem gràcies i lloem el Senyor, perquè el seu amor i la seva fidelitat presideixen tots els nostres dies.

Divendres 26 juliol Joan 9, 13-34

Com un home pot saltar-se la llei i ser alhora el Messies? Aqueta és la pregunta que es fan els fariseus, però el testimoni de l'home guarit no vol explicar-se res; ell no sap qui es Jesús, ell no es preocupa de la seva manera de complir la llei, ell solament pot donar testimoni de que Déu ha actuat a través d'aquell home per guarir-lo. El miracle no s'explica, no es demostra, el qui s'explica és el que ha quedat transformat.

Dissabte 27 juliol Lluc 23, 55 – 24, 12

El dissabte d'alliberament, el dissabte de la presència i el repòs diví s'obra a la nova creació clarejant al matí del diumenge, del diumenge de resurrecció, quan tot allò promès en la llei i els profetes, on tot allò volgut en la creació s'estableix en un horitzó que és la nostra esperança.

Diumenge 28 juliol Colossencs 2, 16-23

Tot precepte és ombra d'allò que havia de vindre, del Crist. Per inspirar les nostres vides ja no ens calen normatives, és Jesucrist qui ens ensenya el camí, és el seu Esperit, que sempre ens acompanya, qui ens porta de la mà. Tot era ombra, en Ell ha arribat la plenitud, en ell ha nascut el diumenge.

Dilluns 29 juliol Isaïes 32, 15-20

El fruit de la justícia és la pau, una pau que dóna repòs tranquil. Perquè la fi del dissabte esdevé en un món que es construeix en justícia, una justícia que no és càstig. Per a nosaltres el judici té a veure amb la culpabilitat, però el judici de Déu és establir tot en el seu ordre correcte, perquè la seva creació pugui viure en pau.

Dimarts 30 juliol Salm 72

No pot viure en pau aquell que està rodejat de persones que pateixen, no pot reposar aquell que es veu envoltat d'injustícies. El Senyor vol regna en un món on ningú pateixi, on ningú passi fam, on el dret sigui per a totes i tots. En els nostres dies de descans no deixem de mirar al nostre voltant, perquè la realitat és que la pau no ha arribat a tots.

Dimecres 31 juliol Isaïes 9, 1-6

Allà on ens portin les nostres passes, allà on el destí ens tingui preparat un llit, hem de ser llum veritable, hem de resplendir per aquells que viuen en tenebres. La sobirania del Senyor s'estén amb les nostres passes, i la seva pau arribar fins on nosaltres la portem. No oblidem mai que siguem on siguem proclamen qui és el nostre sobirà.

Dijous 1 agost Isaïes 59, 1-8

Déu espera disposat a atorgar-nos la seva salvació, Déu espera pacient a que vulguem sentir la seva veu. No podem esperar que tot canviï si no canviem nosaltres, no podem voler un món millor si no treballem per aconseguir-lo. Escollim els nostres camins, busquem la justícia, portem la pau de Déu allà on anem.

Divendres 2 agost Malaquies 2, 1-9

No podem deixar d'escoltar la paraula de Déu, el seu consell ens ha d'acompanyar cada dia, perquè som per ell escollits, sacerdots de la seva presència en mig del món. Que trencar amb la rutina no significa oblidar a Déu, tot el contrari, que en aquest dies on buscarem la pau tinguem la capacitat de parar-nos i escoltar-lo.

Dissabte 3 agost Jaume 3, 13-18

Jaume 3, 13-18

En el temps del descans no podem deixar de treballar per la pau. La saviesa de Déu és el que ha de presidir els nostres dies, les nostres decisions, les nostres opcions de justícia. El descans anual segueix lluitant perquè la pau veritable regni en un descans perpetuo per a totes i tots.

Diumenge 4 agost Joan 14, 15-31

Joan 14, 15-31

La companyia de l'Esperit no és quelcom que ens abandoni, el seu viure amb nosaltres és una certesa sempre, allà on estem, allà on viatgem. La companyia de l'Esperit ens porta la pau que Jesús ens va prometre, una pau que es basa en escoltar les seves paraules.

Dilluns 5 agost Èxode 6, 2-9

Déu parla i promet, i Déu sempre compleix la seva paraula. Moltes vegades la duresa de les nostres vides ens impedeix de sentir la promesa de llibertat a la que som cridats, la pau és el nostre abast, perquè la justícia de Déu vol presidir les nostres vides. Ara que reposem del treball parem l'oïda, perquè Déu ens vol parlar.

Dimarts 6 agost Levític 19, 1-18

Levític 19, 1-18

La vida de santedat és la construcció del nostre comportament en respecte davant Déu i davant el nostre proïsme. Llegim la llei, i moltes vegades en avorreix, però si mirem el que vol ens adonem que la construcció social justa és allò que mou les seves intencions. La justícia social porta la pau que ens dóna el descans.

Dimecres 7 agost Deuteronomi 10, 12-21

El Déu de tots els déus, el creador del cel i la terra, el més gran i poderós ens mira amb estimació, Ell fa justícia als oblidats de la terra, Ell no mira amb parcialitat. La justícia de Déu presideix el seu amor per els pobres i els que pateixen. Mirem amb els mateixos ulls a aquells que trobem als nostres camins.

Dijous 8 agost Miquees 6, 6-8

La resposta a la nostre desig d'agradar Déu no és allò que li podem oferir, sinó més aviat, allò que construeix la nostra vida. La justícia i l'amor, senyals incomparables del caràcter de Déu, han de ser també característiques nostres.

Divendres 9 agost Salm 33

L'amor i la justícia presideix les nostres vides, perquè aquesta és l'essència del nostre Déu. En ell tenim la nostra salvació, en ell tenim la nostra confiança. Per això us convido a cantar, allà on estiguis aixeca un cant de cor a Déu, per agrair-li, des del fons de la teva ànima, tot el que ha fet per nosaltres.

Dissabte 10 agost Mateu 5, 3-10

Les benaurances són molt conegudes, i per això masses vegades ens passen desapercebudes en la seva profunditat. Tot allò de justícia i pau que busquem és aquí, dins d'aquestes paraules que ens conviden a transformar les nostres vides, a canviar les nostres escales de valor.

Diumenge 11 agost Mateu 6, 33-34

Buscar primer el Regne de Déu i la seva justícia, no hi ha res més important. En el descans de la nostra feina, en el sortir i veure altres paisatges no oblidem que allà per on caminem podem buscar que el Regne sigui una realitat.

Dilluns 12 agost Deuteronomi 32, 1-11

La confiança de que Déu és qui forma i protegeix al poble esta fiançada a molts textos de l'Antic Testament. El Déu més gran de tots es el que ens ha escollit i cuidat, ell és qui ha de marca el nostre caràcter i la nostra manera de ser.

Dimarts 13 agost Jeremies 4, 1-4

Si el dret i la justícia presideix al poble de Déu les nacions es beneiran. Per lluitar contra el mal estructural en el que es construeix el nostre món no calen exercits armats, sinó oferir el bé contra el mal. El poble de Déu s'ha de construir com alternativa a allò d'injust que ens envolta.

Dimecres 14 agost Jeremies 22, 1-5

Si la justícia no presideix les nostres decisions, si la opressió i l'esclavatge es el nostre comportament, aleshores ens estem comportant com els malvats. Per construir una societat de repòs el dret a de presidir tot allò que fem.

Dijous 15 agost 2 Timoteu 2, 1-13

Perquè estem disposat a morir per Jesucrist, per això vivim en ell, perquè encara que hem de patir som fidels, per això amb ell regnarem. Hem sigut escollits i se'ns demana fidelitat a allò que hem acceptat, i quan fallem, quan ens cansem no patim, on no arriba la nostra fidelitat arribarà la seva.

Divendres 16 agost Salm 36, 6-11

La fidelitat i l'amor del Senyor son fonament per la salvació que ens ha atorgat, no hi ha res més gran, ell és la font de la nostra vida i llum de les nostres passes. Ell ens cuida, ell es protegeix, en ell confiem per caminar cada dia.

Dissabte 17 agost Romans 16, 25-27

Glòria al Déu etern, perquè en la seva saviesa ens ha revelat allò que havia estat amagat, perquè en el seu amor ens dóna el coratge per a continuar endavant. Glòria a Déu que ens ha revelat al seu Fill. Amén.

Diumenge 18 agost Marc 10, 13-16

En la confiança d'un nen en el seu pare, en l'espera de consol que busca l'infant en la seva mare, en la reverència i respecte amb la que escolta les seves paraules, en aquest sentit ens hem de construir com a cristians i cristianes. Som nens i nenes davant el Pare de tot.

Dilluns 19 agost Ageu 1, 7-12

No hem de pensar que construir el temple del Senyor és aixecar quatre parets, o és adonar les estances d'una església, hem de fer-nos conscients que per construir el temple, en justícia i dret, hem de treballar per el Senyor, oferint-li les nostres capacitats per benedicció de la seva església.

Dimarts 20 agost Apocalipsi 2, 1-7

La justícia no pot construir-se sense amor, el dret no pot fiançar-se fora de la misericòrdia, tot el que forma part del caràcter que Déu ha mostrat amb nosaltres es el que nosaltres hem de compartir amb els altres.

Dimecres 21 agost 1 Corintis 4, 11-21

El nostre orgull, moltes vegades, no ens deixa actuar com tindríem que fer-ho, perquè, realment, les opcions que ens proposa el cristianisme, la imitació de Jesucrist, és als ulls del món quelcom que no es pot entendre. Però no ens deixem entabanar, visquem amb orgull allò que el Crist va fer entre nosaltres.

Dijous 22 agost Efeſis 1, 3-14

La nostra heretat l'hem rebut en el Crist, i com ha segell tenim l'Esperit Sant que ens guia en la lloança i en el reconeixement de la bondat que Déu ha tingut en nosaltres. Per amor hem sigut fets fills, per misericòrdia avui som filles, i això és el que hem de compartir amb els altres, allò que hem rebut.

Divendres 23 agost Jeremies 9, 22-23

No hi ha res més gran, no hi ha res més important que entendre i conèixer al Senyor, i no se'ns demana res més que en aquest comprendre'l veiem com obra en justícia i dret, això és el que complau al Senyor.

Dissabte 24 agost Habacuc 1, 1-4

Quan mirem al nostre volant volent veure quina és la realitat del món en el que vivim no podem evitar fer un crit d'angoixa al nostre Senyor, perquè certament hi ha més injustícies i maldats que bondats i drets pels éssers humans. Adonar-nos de qui hi ha a prop nostre pot fer-nos reaccionar per internar solucionar-ho.

Diumenge 25 agost Lluc 1, 46-55

El càntic de Maria es un dels passatges de més esperança que hi ha al Nou Testament, en el si del seu cos creixia el salvador de la humanitat, aquell que faria la justícia i la rectitud que Déu havia volgut en el seu poble. En Jesús hem trobat tot allò que té que haver-hi d'inspirador per les nostres vides.

Dilluns 26 agost

La desesperança i el cansament ens fan viure vides buides, el salmista perdut en els seus problemes desaprofita els seus dies. Però el cant de dolor aixecat al Senyor és escoltat, en ell trobem les forces per tirar endavant, per encetar un dia més.

Dimarts 27 agost Romans 5, 1-5

Encara que el repòs no ens acompanya sempre, encara que les preocupacions ens neguitegen, encara que la vida ens dóna molts cops, malgrat tot, la nostra esperança és ferma en el Senyor, perquè l'Esperit Sant, que comparteix amb nosaltres la vida, ens manifesta dia a dia l'amor de Déu.

Dimecres 28 agost Isaïes 55, 4-6

S'acosta la justícia que no defalleix, ja arriba la salvació que dura per sempre; aquesta és la nostra confiança, aquestes són les nostres seguretats. Lluitem i treballem perquè sabem quin és l'horitzó que Déu ens ha mostrat.

Dijous 29 Agost Gàlates 5, 1-6

La fe dels fills i les filles de Déu es manifesta en l'amor i l'esperança. No estem subjectes a cap llei, sinó que l'amor, que ens compromet més que la legalitat, ens fa treballar per l'esperança que tenim.

Divendres 30 agost 1 Joan 1, 5 – 2, 2

En el nostre viure, en el nostre treballar i lluitar, moltes vegades errem, moltes vegades en equivoquem, però la llum de Déu ens il·lumina, ens manifesta, ens fa veure amb claredat. Sota la seva llum seguim endavant, confiant que en Jesús ja hem sigut perdonats.

Dissabte 31 agost Salm 122

S'acaba el temps del repòs, el temps del descans i iniciem la tornada cap a la nostra peregrinació diària. El camí de la rutina s'obre davant nostre, però aquest temps pot esser de benedicció si ens adonem que els murs de Jerusalem ens esperen per acollir-nos. Tornem, com cada any, però fem-ho de forma nova.

Diumenge 1 setembre Mateo 11, 25-30

Les rutines diàries ens ofeguen i ens fan defallir, defallir no solament en l'ànim sinó també en els nostres valors. Jesús ens promet que trobarem descans, i que el trobarem en ell. No defallim aquell que ens sustenta ho farà sempre, i amb amor i misericòrdia.

Dilluns 2 setembre Isaïes 55, 1-5

Ens esforcem en aconseguir allò que no és necessari, ens capfiquem en treballar per allò que no aprofita. Déu ens ofereix gratuïtament allò que, a la fi, es de profit, un profit que no quedarà únicament en nosaltres, sinó que beneficiaran a tots els que ens envolten.

Dimarts 3 setembre Jeremies 3, 22 – 4, 4

Encara que moltes vegades no ens adonem de lo lluny que hem marxat del Senyor, ell sempre està disposat a acollir-nos de nou. No és allò que fem o deixem de fer, sinó allò on posem el nostre cor el que ens separa de Déu, però la seva salvació sempre està preparada per abastar-nos de nou.

Dimecres 4 setembre Jeremies 31, 15-17

La vida, la feina, el dia a dia està, masses vegades, presidit per el dolor de la separació, per la fatiga del treball, pel desconsol de la injustícia. Però Déu ens promet que l'esperança és allò que tenim davant nostre. No ho oblidem mai, demà pot sortir el sol.

Dijous 5 setembre Salm 146

Qui alliberarà les nostres vides de l'opressió de la injustícia? Que les nostres ànimes confiïn en el Senyor, a ell adrecem les nostres pregaries, perquè solament en ell trobarem la resposta. Ell regna per sempre, al·leluia.

Divendres 6 setembre Colossencs 1, 24-29

El nostre treball no el fem amb les nostres forces, el Crist mateix és el que es dóna allò que necessitem per tirar endavant un canvi radical en mig de la nostra societat, el canvi de que tots i totes arribem a ser veritables humans com ho fa ser ell.

Dissabte 7 setembre 1 Corintis 15, 50-58

Encara que hi ha moltes coses que no comprenem, encara que certament no sabem què ens deparà el futur o com serà allò que està per vindre, encara que plens d'incerteses hem de viure amb esperança, una esperança que es fonamenta en la victòria que Jesucrist ja ens ha concedit. No treballem en va, treballem perquè sabem que lluitem per una esperança que ja és propera.

Diumenge 8 setembre Marc 13, 32-36

Està atents allò que se'ns demana com a deixebles de Déu i com a comunitat és important, perquè tenim davant nostre una tasca, la tasca de la construcció d'una societat alternativa, no podem postergar la feina que se'ns ha encomanat, perquè no sabem del temps que disposem per fer-la.

Dilluns 9 setembre Hebreus 6, 7-12

Moltes vegades, per més que ens esforcem sembla que no trobem fruit al nostre treball, però no hem de perdre la constància, l'amor a de presidir tot allò en el que ens embarquem, perquè Déu no tindrà per deixalla tot allò que fem pel seu poble.

Dimarts 10 setembre Èxode 15, 1-11

El càntic de la llibertat és l'oració d'agraïment aixecada al Déu que salva al seu poble. Quan l'opressió del faraó i el seu esclavatge es volen imposar, volen reconquerir allò que Déu ha salvat, la seva mà torna a alliberar el seu poble, perquè els imperis no podran guanyar al Déu de tots els deús.

Dimecres 11 **setembre** Salm 10

Moltes vegades per més que ens esforcem en construir espais de repòs per els que ens envolten es topen amb la injustícia i la dolenteria, i aleshores no entenem perquè ha de ser així, perquè Déu no intervé. Però certament les nostres penes i els nostres sofriments els recull ell a les seves mans, per fer-nos les càrregues menys feixugues.

Dijous 12 **setembre** Isaïes 49, 1-6

Hem sigut escollits com a poble per ser llum al món que ens envolta. Som eines del Senyor per portar la seva paraula i la seva salvació a tots els oprimits, a totes les que pateixen. No defallim, la tasca es dura però Déu ens acompanya, som els seus servents.

Divendres 13 **setembre** Efesis 4, 25-30

Volem canvia el nostre món, volem construir una societat de justícia i repòs per a totes i tots, per fer-ho hem de portar unes vides dignes de l'Esperit que se'ns ha regalat, unes vides que edificuin i treballin guiats pel Déu que ens estima.

Dissabte 14 **setembre** Miquees 7, 18-20

En la nostra tasca de treballar per Déu moltes vegades errem, moltes vegades ens equivoquem, però la fidelitat i l'amor del Senyor per nosaltres presideixen la nostra relació amb ell. Sobre nosaltres no vessarà l'enuig, sinó la seva misericòrdia.

Diumenge 15 setembre Mateo 20, 1-16

Moltes vegades mesurem les nostres tasques amb barems humans, però la misericòrdia de Déu és igual per a tots, per els qui treballen més i per els qui ho fan menys. No aixequem la nostra veu veien una injustícia on no hi ha, perquè no mereixem uns més que altres, Déu és per tots el mateix.

Dilluns 16 setembre Salm 127

Tot el esforç que requereixen les nostres tasques, tot allò en el que ens afanem i pel que lluitem hem de fer-ho amb la confiança de que Déu ens vol ajudar, ens vol acompanyar en les tasques que realitzem. No menyspreem la mà que el Senyor es ofereix per treballar en el nostre dia a dia.

Dimarts 17 setembre Hebreus 12, 1-3

La carrera que tenim per davant és llarga i costosa, la tasca del Regne de Déu és complicada, perquè aquest món no vol renunciar a la injustícia, però en Jesús tenim la nostra esperança, perquè ell no va renunciar a la seva tasca per por, sinó que va assumir allò de compliat que tenia per portar-nos la salvació.

Dimecres 18 setembre Sofonies 3, 1-5

Aquell poble alliberat de l'esclavatge havia oblidat que era viure en el país del faraó i, a la fi, havien construït el seu país, la terra que Déu els hi havia regalat, com un altre imperi d'opressió. No ens deixem enganyar, que les nostres paraules siguin plenes de contingut, que la coherència sigui la senyal del nostre viure. No podem adorar el Déu que allibera i esclavitzar els que tenim al costat.

Dijous **19 setembre** Deuteronomi 4, 32-40

Si mirem enrere, si mirem la història que ens ha portat fins aquí, veure'm com la mà de Déu ens ha acompanyat, Ell ens ha alliberat de perills, Ell ens ha guiat pel desert, Ell ha complert les seves promeses en mig nostre. L'esperança que tenim davant no es vana, ve fiançada en la confiança de que Déu no ens ha abandonat mai, la seva paraula sempre ha estat en mig nostre.

Divendres **20 setembre** Salm 46

Déu és la nostra muralla, Ell és el nostre ferm castell, no hi ha seguretat més gran que aquesta: en mig nostre el Déu de tots els déus, el creador de tot i el sostenidor de tot, s'aixeca com un baluard. No trontolarem perquè el Senyor és en mig nostre per sostindre'ns.

Dissabte **21 setembre** Romans 4, 1-5

No treballem per el poble de Déu per a guanyar-nos la fe, sinó perquè tenim fe és que podem treballar, no esperem una recompensa, sinó que com hem rebut un regal ens esforcem. El que fem pels altres ho fem perquè ho va fer primer per a nosaltres.

Diumenge **22 setembre** Lluc 4, 16-21

Jesús, el Déu encarnat, és l'alliberació promesa. En Ell els desvalguts, els que ja no tenen res, troben la confiança de que Déu no els oblida. Assumim nosaltres la seva tasca? Ens refermem en les seves paraules i el seguim? Entre aquells que ja no tenen res hem de portar la salvació que hem rebut de gràcia.

Dilluns **23 setembre** Amós 3, 3-8

La Paraula del Senyor s'aixeca i crida contra la opressió i l'esclavatge d'aquest món. La Paraula del Senyor no consenteix la injustícia i la falta de dret. La Paraula del Senyor crida, l'hem escoltat? Hem sentit dir a Déu que vol per la seva creació? Ens quedarem aturats o treballarem per a complir la seva Paraula?

Dimarts **24 setembre** Proverbis 2, 1-6

A què dediquem les nostres forces? Què cerquem per construir les nostres vides? La saviesa, el seny i l'enteniment són els tresors més importants, no hi ha diners ni riquesa que pugui comparar-se. I tot això ho trobarem en el Senyor, en escoltar la seva paraula, en sentir la seva veu.

Dimecres **25 setembre** Filipencs 1, 27-30

La vida en el Crist és una vida de lluita, de lluita contra la injustícia, contra el que de dolent hi ha al nostre voltant. La gràcia que hem rebut la demostrem adquirint els mateixos compromisos que Jesús va mantenir entre nosaltres. No és fàcil, però aquest és el signe de la nostra salvació.

Dijous **26 setembre** Isaïes 25, 1-5

Davant un món d'injustícies, les víctimes innocents criden a Déu, i confien en la seva salvació, perquè Ell és el refugi dels que ja no tenen res. Podem confiar en tot allò de seguretat que aquest món ens dóna, però a la fi aquell qui serà el nostre aixopluc és el Déu que salva.

Divendres **27 setembre** Salm 18, 1-7

El Déu Totpoderós escolta a la seva creació, Ell ens salva, Ell no va oïdes sordes a les nostres pregaries, ni es gira d'esquenes per no veure el nostre dolor. Ell és la nostra força, el nostre baluard, que ens salva. Confiem en les seves paraules, en Ell no hi ha engany.

Dissabte **28 setembre** 1 Timoteu 4, 9-10

Treballem per Déu, ens esforcem per ell, perquè en ell tenim posada la nostra esperança. Déu es la salvació de totes i tots, sobretot dels qui creuen, perquè aquí i ara ja la podem viure.

Diumenge **29 setembre** Ezequiel 46, 1-7

Un dia, per lo menys un dia a la setmana, la porta que es tancada els dies feiners s'obrirà, i ho farà per presentar davant del Senyor els sacrificis d'acció de gràcies, i les ofrenes per el perdó. Per lo menys, un dia a la setmana dirigents i poble s'acostaran a la presència de Déu, per tindre, per lo menys aquell dia, comunió amb ell.

Dilluns **30 setembre** Apocalipsi 21, 22-26

La nova Jerusalem es presenta davant nostra, aquesta és la nostra esperança, una nova societat on no hi ha diferències de dies, perquè tots son dies de repòs, on no hi ha nit, perquè la presència de Déu ens fa viure sempre de dia. Una nova ciutat on no és tancaran les portes, totes seran sempre obertes per viure en perpetuïtat amb la companyia del Senyor.